

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Ta med en vän till Herren

Äldste Clifford T. Herbertson

Områdessjuttio, Storbritannien

Det samordnande rådet för England-missionen London Syd (där stavspremier, missionspresidenten och områdessjuttio samråder) har som tradition att börja varje möte med att se en presentation med fotografier på alla medlemmar som döpts under de senaste tre månaderna. Ofta är den nya medlemmen klädd i vitt och står tillsammans med familjemedlemmar, missionärer och personen som ska döpa dem.

Under ett av mötena nyligen var det speciellt ett fotografi som överraskade mig! Där, klädd i vitt och med armen runt en annan man, stod Clive, en kär vän som jag stod tillsammans med på ett liknande fotografi nästan tjugo år tidigare.

År 1998 hade ett antal upplevelser skapat en andlig hunger hos Clive. Efter att ha fått Mormons bok av en kollega bestämde han sig för att cykla till Slough församlings möteshus och vara med på mötena. Han gick in genom dörrarna, ivrig att lära sig mer. Som biskop hälsade jag på Clive och var glad att höra att han ville lära sig mer om kyrkan. Det fanns två missionärer där som med stor iver tog hand om sin nye vän. Efter en del svåra beslut och omfattande förändringar döptes Clive några veckor senare och han påbörjade en resa i tro och beslutsamhet som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

När Clive ett antal år senare bodde i en annan församling och i en annan stav tog han tillfället i akt att samtala om kyrkan med en arbetskollega. Efter ett antal samtal och en stark maning gav han en Mormons bok (som han hade skrivit sitt vittnesbörd i) till sin vän.

Det gick en tid och Clive var i sin församling när en presentation gavs om områdesplanens tre delar: "Ta med en vän", "bli andligt och timligt oberoende" och "hitta en förfader". När Clive satt där kom han att tänka på vännen som han hade gett en Mormons bok till. Han vände sig till sin fru och sa: "Jag har en vän som jag kan bjuda med till kyrkan."

Clive följde inspirationen och ringde sin vän. Han bjöd med honom till kyrkan och de bestämde sig för att möta upp på parkeringen före mötena. Söndagen kom och likaså hans vän, som tyckte om mötena och kände sig mycket välkommen. Hans vän presenterades senare för heltidsmissionärerna, som gav honom lektionerna. Kan du föreställa dig Clives stora glädje när hans vän några veckor senare bad Clive att döpa honom? Det var en inbjudan som han glatt tackade ja till!

Jesus lärde: "Och om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att

ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!"¹

Clive kände den glädjen eftersom han följde vårt områdespresidentskaps uppmaning och bjöd med sin vän till kyrkan. De hade samtalat ofta om evangeliet och han hade gett honom en Mormons bok – vilket är mycket bra. Men den verkliga glädjen kom när han följde Andens maning och gav honom den inbjudan. Inbjudan i sig var mycket viktig och nödvändig. Utan den skulle hans vän kanske aldrig ha kommit till kyrkan, och kanske aldrig blivit omvänd till Jesu Kristi evangelium.

Jag är övertygad om att den inspirerade uppmaning som var och en av oss har fått – att ta med en vän till Herren – är en uppmaning som vi alla kan följa och tillämpa. Clives exempel är ett av många som vittnar om glädjen som kommer av att bjuda med någon till kyrkan. Jag har både sett och upplevt detta.

Må vi var och en söka inspiration för att veta vad vi ska inbjuda våra vänner till. Och må vi ha tron och beslutsamheten att följa inspirationen och bjuda in dem, så att vi får uppleva samma glädje. ■

FOTNOT

1. L&F 18:15

Äldste

Clifford T. Herbertson

Borås tempelresa – historiska dagar för församlingen

Arnold Ahlström, Borås församling

Den 1–3 september 2016 var historiska dagar för oss medlemmar i Borås församling: För första gången på flera år reste vi tillsammans i buss till templet i Västerhaninge. Men engagemanget var så stort att *en* buss inte räckte för att transportera alla som ville dit! Därför gick det även ett antal privata bilar, fulla av entusiastiska medlemmar.

Hela projektet tog sin början i slutet av 2015 då biskopsrådet kände sig inspirerade att arrangera en bussresa till templet. Men vi kände tydligt att fokuseringen inte skulle ligga på att få medlemmar till templet. Nej, vi fokuserade på att våra medlemmar skulle identifiera minst en person bland sina förfäder för att kunna utföra frälsande förrättningar för dem.

Det beslutades att församlingen skulle göra det möjligt för alla medlemmar, speciellt barnfamiljer, att kunna åka med bussen till lägsta möjliga pris. Det var viktigt att även de små barnen skulle få följa med, så att även de fick uppleva templets anda. Det var viktigt att de fick se den upplysta tempelfasaden, den sköna tempelträdgården, och Moroni på tempelspiran. Det var viktigt att de fick se ivern och glädjen hos sina föräldrar och äldre syskon när de förberedde sig för att inträda i Herrens hus.

För att allt detta skulle bli verklighet behövde många saker klaffa perfekt:

- Högprästens guppledare måste ta till sig projektet som sitt eget.
- Alla kvorumspresidentskap och biorganisationers ledare måste fånga visionen.
- Alla ämbetsmän i genealogiska biblioteket måste vara behjälpliga.
- Besökslärare och hemlärare måste ställa upp.
- Alla medlemmar måste vakna upp till möjligheten.

Vi presenterade idén på ett församlingsråd, och vi blev så glada över mottagandet. Broder Paul Murphy, högprästens guppledare, var först med att haka på. Hans entusiasm var så påtaglig att alla närvarande började se tempelresan för sin inre syn.

Syster Therese Murphy, Unga kvinnors president, kom på en fantastisk idé hur vi skulle åskådliggöra medlemmarnas uppslutning: Vi kunde dedikera en vägg i foajén där vi satte upp namnen på alla dem som medlemmarna forskat fram för att göra arbete för. Vår "namnvägg" växte fram när fler och fler medlemmar fann förfäder att beseglas till, och detta gjorde att allt fler hakade på.

Vi ville att våra medlemmar skulle få uppleva inte bara glädjen av att arbeta i templet, utan även få utökad

FOTO: LEIF ANDERSSON

Väggen med foton, diagram och namnkort började ta form i takt med att medlemmarna fick fram namn på sina egna förfäder. Vi blev alla glada av att se hur mycket arbete alla lade ner på att finna egna namn att utföra frälsande förrättningar för.

kunskap och kärlek till templet genom att bjuda in broder Håkan Palm att hålla föredrag för oss om templet i biblisk tid, för att hjälpa oss förstå templet i denna tidsutdelning. Håkan ställde med glädje upp för att ge våra medlemmar en speciell upplevelse.

Vi var tidigt ute med att finna ett företag som ville hyra ut en buss till oss. I detta var broder Stellan Gildå avgörande, eftersom det inte finns något företag som hyr ut bussar utan chaufför. Men Stellan visste på råd.

Vi började tidigt att jaga busschaufför till vår resa, men detta visade sig vara mycket svårare än väntat. Vi talade med alla busschaufförer vi kände till i staven, men av olika anledningar kunde vi inte använda oss av någon av dem. Vi var djupt bekymrade över hur vi skulle lösa problemet, men vi ville inte berätta för medlemmarna om vårt dilemma. Vi kände att det skulle lösa sig i rätt tid och på Herrens sätt. För att göra en lång historia kort: Vi beslutade att fråga Svein Åge Sälöen, en busschaufför från Malmö stav, om hjälp. Vi nådde honom på semester på Gotland. Han var så full av tro och glädje över att få hjälpa till att vi verkligen kunde känna att detta var Guds svar på alla våra böner.

Alla medlemmar var så stödjande och glada i våra förberedelser. Alla organisationer drog glatt sina strån till stacken, och till vår stora glädje märkte vi att allting föll på plats; Barnen fick ledigt från sina skolor, många fick ledigt från sina jobb, och alla fick plats på gästhemmet. Och

tänk vilken glädje vi kände när broder Murphy meddelade att bussen var fylld, och mycket mer därtill!

Alla medlemmar gjorde förlösande arbete för egna förfäder, flera stycken för mycket nära familjemedlemmar. Vi såg tonåringar och äldre medlemmar falla glädjetårar när Anden vittnade för dem om att deras kärleksarbete tagits emot med glädje av deras döda släktingar. Alla föräldrar fylldes av glädjen av att se sina barn tjäna i Herrens hus. Familjer bands närmre varandra av att tjäna tillsammans i templet.

Brasafteonen med broder Palm var så spännande att till och med alla barnen satt som små ljus. Vi fick lära oss att tre delar i de ursprungliga

templen kallades för "Vägen", "Sanningen", och "Livet", och flera av oss drog den naturliga slutsatsen att när Jesus sade sig vara "Vägen, Sanningen och Livet", att han med dessa ord visade judarna, och oss, att templet är en mäktig symbol för Jesus Kristus själv. Det blev därför lätt att tänka sig att våra tempel i dag också står som en mäktig symbol för vår laggivare, lärare, Frälsare och Återlösare.

Vi har beslutat att upprepa denna tempelresa nästa år. Vi känner att detta är Guds vilja och alla medlemmars önskan. Vi har startat en tradition. Vi är evigt välsignade för det stora arbete som alla våra medlemmar gjorde tillsammans. ■

Malmö firade i dagarna tre

Gunnel Girhammar, Malmö stav

Det har gått 20 år sedan Malmö stav organiserades. Det ville vi fira och vad kunde passa bättre än att göra det när vi samlades till stavskonferens i september 2016.

Vi började på fredagskvällen med en stor middag, underhållning och korta återblickar på åren som gått. Alla församlingar bidrog till maten och det blev "go mat, mye mat och mat i rättan tid". Det skånska uttrycket stämde på pricken. När alla var mätta fick vi höra från våra stavspresidenter. Först ut både som stavspresident och talare var Urban

Girhammar som berättade om arbetet som föregick stavsbildningen och att skillnaden mellan stav och distrikt bland annat är att distriktet behöver uppbackning medan staven är självständig. Uttrycket stav kommer från Jesaja som beskriver ett tält med tältpluggar (stavar på engelska). John Hedberg, som flyttade till Handen för några år sedan, betygade att kyrkan var densamma där och att hans vittnesbörd är lika starkt fortfarande. Tony Clark konstaterade att när han blev stavspresident var det ett mångkulturellt presidentskap med

en finsk, en dansk, en svensk och två skåningar. På första rådsmötet blev han varse deras vana att "eat and meet", när en av bröderna gjorde entré med en hög pizzakartonger. President Clark förklarade att de sju feta åren med president Hedberg var över och nu skulle ökenvandringen med de sju magra åren börja och på den vägen är det. Arvet från pionjärerna 1853 har resulterat i en välskött stav. Vi fortsätter att arbeta på våra mål att dela med oss av evangeliet till både levande och döda.

Äldste Joaquim J. Moreira, områdessjuttio, var också närvarande på festen och sa några vänliga ord om staven. Vi fick även en hälsning från äldste Fowler som i hög grad var involverad i organiserandet av staven. Han berättade många tydliga och känslolösa minnen.

När alla hade sagt sitt blev det klackarna i taket. Till slut var vi ändå tvungna att åka hem och vila inför morgondagens firande.

Lördagens allmänna möte blev en andlig fortsättning på festen. Andre rådgivaren i stavspresidentskapet Glen Helmstad talade om temat oberoende och handlingsfrihet. Jenny Kempler uppmanade oss att använda handlingsfriheten till att göra vår genealogiska forskning, så att vi kan överlämna korrekta uppteckningar till Herren. Oscar Nilsson, ny hemkommen missionär, talade av erfarenhet när han konstaterade att man får kärlek till andra genom tjänande. Tempelpresident Williams påpekade

FOTO DAVID BÄCKSTRÖM

Från vänster: Glen Helmstad (andre rådgivare i stavspresidentskapet) översatte för äldste Joaquim J. Moreira, områdessjuttio, som talade vid stavskonferensen i Malmö stav.

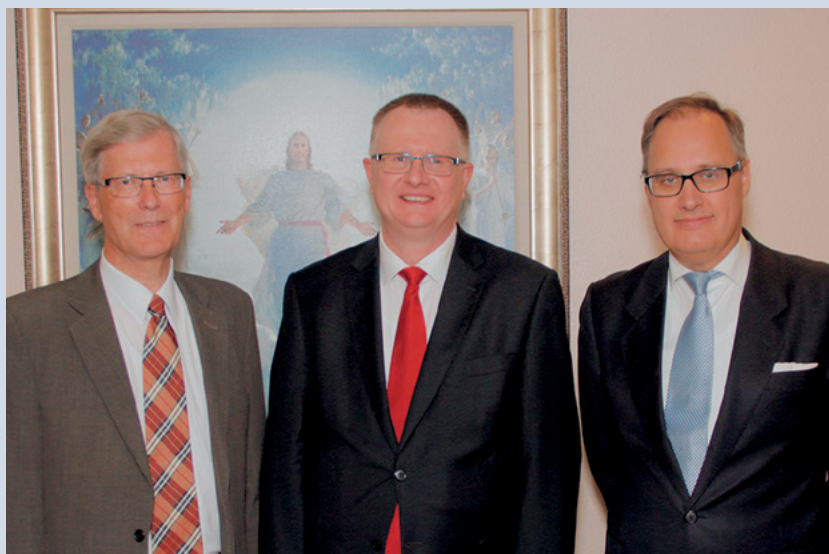

FOTO DAVID BÄCKSTRÖM

Tidigare stavsprezidenter i Malmö stav. Från vänster: Urban Girhammar, John Hedberg och den nuvarande stavsprezidenten Tony Clark deltog vid Malmö stavs tjugoförårsfirande.

att vi har rätt att välja men inte vad konsekvenserna blir.

Äldste Moreira berättade om många upplevelser ur sitt privata liv och som ämbetsman i kyrkan. Vi fick

lära oss att på Kap Verdeöarna är det bra att ha en ödla i sitt hotellrum – det skyddar mot myggor. Vi måste studera skrifterna, inte bara läsa. Om vi har begär att få veta kommer vi att

få svar. Om vi vill lära oss evangeliet måste vi tjäna. Vi måste också lyssna på våra barn och ungdomar när de har frågor. De har rätt att få dem besvarade. Äldste Moreira bar sitt vittnesbörd om det han känt genom den Helige Anden när han har studerat, levt efter sin kunskap och tjänat i evangeliet.

Utdrag från stavs-presidentskapets tackbrev till enheterna:

”President Glen Helmstad berättar om söndagens möte: Vid söndagens möte var fokus på helighållandet av sabbatsdagen och de välsignelser som följer av detta. President Clark inledde med att tala om välsignelserna av att helga sabbatsdagen som familj.

Vid detta möte fick vi ytterligare budskap om helgandet av sabbatsdagen och förberedelse inför mission, kontakt med vår himmelske Fader och framgång i missionsarbetet. Vi fick njuta av såväl primär- som stavs-körens vackra sång och musik.

Vi fick slutligen åter lyssna till äldste Moreira som talade om nycklarna till missionärsarbetet, skapelsen, fallet, ödmjukhet, omvändelse, tjänande, andlig tillväxt och försoningen.”

Temat för denna konferens var:

”Människorna skall verka med iver för en god sak och göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet. Ty inom dem finns kraften varigenom de kan handla av sig själva. Och i den mån som människorna gör gott skall de på intet sätt mista sin lön” (L&F 58:27–28). ■

Ny tempelpresident och värdinna i templet i Köpenhamn

Sophia Olsson, Stockholms södra stav

Förvåningen var stor för makarna Ingvar och Barbro Olsson då president Eyrings sekreterare ringde och sökte stämma tid för ett videosamtal den nästkommande veckan. Med all vänlighet och kärlek kallade han dem att tjäna som tempelpresident och tempelvärdinna i Köpenhamns tempel.

Med övertygelse och lugn vittnar de om verkligheten i alla kall som finns i kyrkan. Då de har tjänat i tidigare kall har de båda haft andliga erfarenheter som har stärkt deras vittnesbörd om att det verkligen är Herrens kyrka de får äran att vara en del av.

Den 1 november 2016 befann de sig på plats och de båda uttrycker en glädje och tacksamhet för uppgiften som de känner kommer förändra båda deras liv, samt ge dem en möjlighet att tjäna andra på ett sätt som de inte varit med om tidigare.

De har båda verkat som tempeltjänare sen 1970-talet och känner att de är väl förberedda för uppgiften, men samtidigt finns där en insikt om vikten av ödmjukhet.

”Vi är inte oroliga på något sätt, vi gläds och ser det som en välsignelse”, säger president Olsson. Syster Olsson utvecklar: ”Man förstår att det är otroligt fantastiskt och när man tänker på det är det väldigt ödmjukande att vi, av alla i Sverige och Danmark, har

blivit utvalda att tjäna som tempelpresidentpar. Det är något helt otroligt stort för mig. Men jag känner mig inte orolig för att vi kommer känna oss främmande eller på något sätt inte klara uppgiften. Med det menar jag inte att förhäva mig utan jag har full tro på att vi kommer få den hjälp vi behöver.” Lugnet kommer inte av tilliten till sig själva utan genom tron de har på Herren.

Fremsta målet är att bygga upp en vördnadsfull anda och atmosfär. Det ska vara väldigt välkommande och harmoniskt att besöka templet. En stor del av detta ansvar ligger på de tempeltjänare som befinner sig inom dess väggar, människor som president och syster Olsson ser väldigt mycket fram emot att verka tillsammans med.

Att få återknyta gamla kontakter med medlemmar och lära känna nya ansikten är något de ser som en stor välsignelse. De har redan fått mail och samtal från medlemmar i tempeldistriktets stavar som gratulerar och önskar dem välgång så de ser fram emot att vara en del av dessa fantastiska och välkommande stavar på heltid i 3 år framöver.

Vad tror ni blir mest givande och roligt med detta kall?

”Att få vara tillsammans med medlemmar på några av deras lyckligaste

Ingvar och Barbro Olsson är kallade att tjäna som president och tempelvärdinna i Köpenhamns tempel.

och viktigaste dagar. Att få vara med när de ingår tempelförbund”, säger president Olsson.

Syster Olsson instämmer men lägger även till förväntansfulla känslor

av att verka tillsammans med sin man: ”Ingvar och jag har haft många kall tillsammans men detta kommer att bli annorlunda, detta är inget vi kommer att göra på vår fritid utöver våra

vanliga liv. Vi åker till Köpenhamn enbart för det här och jag tror att vi får en fantastisk tid tillsammans.”

Mötet med människor på en plats där två världar möts är även det något som lockar. Att få möjlighet att se till individen och försöka förhöja deras tempelupplevelse är en förmån få förunnad. Denna insikt gör uppoffringen att lämna hem och familj i 3 år väldigt mycket lättare. Även om det finns människor och annat som de kommer att sakna har planer redan gjorts för hur kontakt med familj och vänner kan sättas i rutin. Det är inte så långt hem heller så besök åt båda håll kan genomföras vid lämpliga tillfällen säger de båda med ett leende. ■

Hösthajk för Hjälpföreningen i Stockholms södra stav

Sara Peterson, Stockholms södra stav

En solig och vacker septemberhelg träffades Hjälpföreningen i Stockholms södra stav för en uppbyggande hösthajk i vackra Södermanland. Vi var ca 35 kvinnor i alla åldrar och med olika livssituationer. Den äldsta var en bit över 80 och den yngsta bara ett par månader gammal. Temat var, mycket passande: ”Kom och gläds.”

Både solen och känslan av gemenskap oss systrar emellan värmdes gott på hösthajken.

En stjärnklar natt med den stigande fullmånen som gav ljus till den mörka natten var scenen för vår kväll.

Fredagskvällen tillbringades framför lägerelden där vi grillade, sjöng och lekte till ljudet av sjöns kluckande och

En härlig kväll med lägereld och mysig samvaro nere vid sjön

även av andliga tankar som delades med till oss innan vi skiljdes åt. Vi fick en litet bokmärke med skriftstället: "Och vi talar om Kristus, vi GLÄDS i Kristus ... och vi skriver i enlighet med våra profetior så att våra barn skall kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder" (2 Ne. 25:26). Sannerligen är det en källa till glädje att få dela evangeliet med andra kvinnor och att få bygga upp varandra, prata, leka och skratta tillsammans. ■

till eldens sprakande. Det var en härlig kväll med skratt och djupa samtal.

Lördagsmorgonen inleddes med en andlig morgonsamling ledd av Sara Ottosson (Västerhaninge) på temat "välj glädje". Många hade inspirerande och personliga erfarenheter att dela med sig av.

På förmiddagen hade olika utomhusaktiviteter, såsom löpning, promenad och tipspromenad, förberetts för oss. Självtalade jag att i goda vänners sällskap ta en promenad i den fantastiskt vackra naturen. Solen strålade, den varma sommaren gjorde sig som så många gånger i september påmind, samtidigt som höstens krispiga luft och vackra färger påbörjat sin entré i skog och mark. Som vanligt när vi kvinnor träffas är det många glada skratt och samtal. Å vad man mår bra av det!

Vi åt en härlig brunch tillsammans innan det var tid för att städa den stora ombyggda ladan som vi

så generöst fått låna av Laila och Jan Krylborn. Till sist värmdes vi, inte bara av den strålande solen, utan

Kakor är ett internationellt "språk"

Eivor Hagman, Jönköpings församling

Vid kvinnornas allmänna möte i april 2016 talade Hjälpföreningens generalpresident Linda K. Burton om vårt ansvar att hjälpa flyktingar. Hon sa bland annat: "Vi hoppas att ni under bön ska bestämma vad ni kan göra – utifrån er egen tid och era omständigheter – för att hjälpa de flyktingar som bor i era grannskap och närområden."

I början av september 2016 inbjöds Hjälpföreningens systrar i Jönköpings församling att välkomna några av de flyktingkvinnor som nyss anlänt till Sverige och Jönköping.

Sonja Malm som ledde aktiviteten berättade om olika sätt vi kan hjälpa flyktingar på som kommer till vårt land. Hon berättade som ett exempel att hon och hennes man besökt ett så kallat Språkcafé för personer med utländsk bakgrund som vill träna på att prata svenska. Det finns många förslag och idéer på Röda korsets hemsida och på IWasAStranger.lds.org.

Systrarna hade uppmanats att baka en sats småkakor och ta med receptet. Kakorna paketerades i fina påsar och receptet fästes tillsammans med en måttats på påsen.

Anita Viktorstam tillsammans med några av de nyanlända flyktingkvinnor som välkomnades med kakpåsar från systrarna i Hjälpföreningen i Jönköping.

Anita Viktorstam har genom sitt arbete kontakt med nyanlända flyktingkvinnor. Några dagar senare delade hon ut påsarna med kakor till kvinnorna som blev både överraskade och glada. De var tacksamma och sa att de kände värmen från kvinnorna som bakat åt dem.

Anita berättar att dessa kvinnor nyligen anlänt till Sverige och läser

så kallad asylsvenska i väntan på besked om uppehållstillstånd. De är så glada för allt Sverige gör för dem och är ivriga att lära sig det nya språket. Extra roligt tyckte de det var att bli mottagna med kakor av snälla, svenska bakkunniga kvinnor. Kakor är ett internationellt "språk"! ■

Hjälpföreningens systrar med de färdiga kakpåsarna.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikel-författare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristkyrka.se. Under meny "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby,

stavsreporter Stockholms stav

Sara Petersson, stavsreporter

Stockholms södra stav

Elisabeth Dahlkvist, reporter

i Umeå distrikt ■